

Georg Wilhelm Friederich Hegel (1770 - 1831)

▼ Obdobje	Romantika
☰ Drugo	
☰ Osebe	Hegel
# Number	2.3

Fenomenologija duha (knjiga)

Fenomenologija duha - zgodba o duhu z uporabo zgodovinskih likov uma

Suženj-gospodar

Stoicizem-skepticizem

Nesrečna zavest

Sinteza se deli na:

Država po Heglu

Oblasti, ki omogočajo delovanje države:

Dialektika

glavni poudarki H filozofije:

1. razmerje **razum-resničnost**: vse, kar je razumsko je resničnost in "vse, kar je renično, je razumsko" - razum se pri H vedno udejani v resničnosti
2. Za Hegla se **končno razreši v neskončnem**, simbolni odnos neprekinjenega dražljaja. Tako pride do sovpadanja. Heglov sistem je zadnji primer velikega panteizma.

Fenomenologija duha (knjiga)

H sistem = zadnji veliki vseobsegajoči filozofski sistem - zajema vse od astronomije, politike do jezika - njegovo flozoijo lahko apliciramo povsod

trije glavni deli:

- **TEZA:** ideja v sebi, čista ideja in mišljenje, brez realizacije v naravi - neka ideja, ki jo trdimo (logika)
- **ANTITEZA:** ideja, ki gre ven iz sebe v naravo - ideja iztopa iz sebe in tako vstopi v razmerje z drugimi, se spopade z drugimi idejami - je negacija čiste ideje (filozofija narave)
 - antiteza je povsem negativna - ampak je nepogrešljiva, nujna - iz nje nato nastane nekaj boljšega - primer vojne
- **SINTEZA:** ideja, ki se vrne v sebe po realizaciji v naravi - se vrne vase zavsestnejša in bogatejša (filozofija duha)

ZAVEST = teza = ideja sama v sebi, ki izpostavlja samo sebe - prevladuje pozornost do predmeta, do sveta - do nečesa, kar je drugačno od nje - vznikne na področje znanstvenega

SAMOZAVEST = antiteza - ideja zapusti samo sebe, se odtuji - trenutek soočenja/spora z zavestjo, z drugimi samozavestmi, ki je potreben za rast

RAZUM = sinteza = vrnitev v zavest, a v višjem stanju - aktivni razum, razumsko močnejša zavest

Fenomenologija duha - zgodba o duhu z uporabo zgodovinskih likov uma

= opis in zgodovina duha - opisuje kako um, ki je bil sam v sebi, zapusti samega sebe prek idealnih zgodovinskih likov (zgodovinska dejstva) in se prek njih tudi vrne vase

med najpomembn. manifest. duha (antiteza, samozavest) so: suženj-gospodar, stoicizem-skepticizem ter nesrečna zavest

Suženj-gospodar

misli na zgodovino razrednega boja

gospodar - ob tveganju lastnega življenja za uveljavitev lastne neodvisnosti dosegel svoj namen in se povzdigne nad sužnjem (ki je rajši zgubil neodvisnost kot življenje) - kdor ne tvega svojega življenja (dela) bo sicer priznan kot človek, vendar ne bo neodvisen, ampak odvisen od subjekta, ki bo gospodoval

to je razlaga zavesti k samozavesti

Stoicizem-skepticizem

oba miselna tokova ne povzdigneta zavesti v samozavest

stoicizmu gredo zasluge za odmik od zunanjega sveta, dejasniki realizem razuma - stoik je živel v sožitju z naravo in razumom, ni se prepuščal prevladi čustev, saj so nosilci slabega počutja

ni zanikal resničnosti okoli sebe, torej gre po Heglu za abstraktno notranjo svobodo

skeptiki trdili, da vsako preizkovanje privede do slepe ulice, saj je resničnost nepoznavna - po eni strani zanikajo resničnost po drugi pa priznavajo dvom - gre za protislovje, ki ga H namerava premagati

po H spor med stoicizmom in skept. še vedno ni razrešen, ker absolutno privalči človeka

Nesrečna zavest

skepticizmu je po H nasledilo krščanstvo, ki se želi približati absolutnemu - človek se muči, ker ne more doseči absolutnega

Sinteza se deli na:

1. subjektivni duh: duh, ki se vrne kot subjektivna zavest - subjektivna zavest, razmišljanje o človeku, ki postane predmet študija
 - antropologija (duh, ki ni samozavesten)
 - fenomenologija duha (duh, ki pride do zvesti)
 - psihologija
2. objektivni/kolektivni duh: duh, ki se vrni vase kot objektivna zavest javne politične dimenzije - duh o skupnem življenju
 - abstraktno pravo: skupna pravila, kot nekaj izven ljudi (kontrakt, pravo)
 - morala: ponotranjenje prava (dobrega-slabega)
 - etika: kolektivna morala, vrednote ljudstva - neke skupnosti (družina, db, najvišji izraz etike je država)
3. absolutni duh: duh, ki se vrne vase na absoluten način - duh, ki pride do perfektne samozavesti
 - umetnost
 - vera
 - filozofija

Država po Heglu

= utelešeni, kolektivni duh - je največje zmagslave kolektivnega duha

= najvišji izraz etike

= velika družina, zbirek ljubezni, ki se je razpršila v civilni db

= otrok tradicije, narodov - vsaka država ima drugačnega duha

v državi morajo vsi slediti kolektivnim interesom (ni liberalen, ker kol. inter. ni vsota posam. intereov - vsako sledi kolekt. inter.)

je proti mednarodnemu pravu - vsaka država se mora urejati in voditi - zgodovina in vojna določata, kdo ima prav in kdo ne

Oblasti, ki omogočajo delovanje države:

1. izvršilna: uradništvo in uprava sta funkcionalna (npr. zagotavljata delovanje pošte)
2. zakonodajna: zbornica zastopnikov poklicev, ki sprejema zakone
3. vladarska: simbolična, predstavlja državo, duha

Dialektika

si razlagamo z razumom

razum = ni vezano na zaznave

intelekt = vezan na zaznave